

τῷ τὸν πῆχυμ ὅπῃ ποσῶτον ἡμῖν ὀπείδμεν. Ἔ
 Ἰερωταγώρεος δὲ ἀλλοτριῶν φησι πῶτων ἔῃ
 μέτρῳ, ὡς ἄρ' αὐτοὶ τὸν ὀπείδμεν εἰπῶν, ἢ
 ἀδιδακόμενον. τοῦτοις δὲ, ὅπ' ἔχουσιν ὁ μὲν
 ἀδιδασκῶν, ὁ δὲ ὀπείδμεν, ἢ φαίνομεν ἔῃ μέτρα
 ἢ δὲ ὑποκειμένη. οὐδὲν δὲ λέγοντες ἀπὸ τῶν
 φαίνονται π' λέγειν. ὅπ' μὲν οὐδὲ τῷ ἐν ἔῃ,
 μέγιστά ἐστι καὶ τὸ ὄνομα ὁ ἀφορίζοσι, μέ-
 τρον π' καὶ κυριώτατον τῷ ποσῶτον τῷ ποιῶ,
 φανερόν ἐστι καὶ τὸ αὐτόν, τὸ ὑπὸ, αὐτὸ ἀδιδακ-
 τὸν καὶ τὸ ποσῶν τὸ ἔῃ καὶ τὸ ποιῶν. διὸ ἄρ'
 ἀδιδακῶν τὸ ἐν, ἢ ἀπλῶς, ἢ ἔῃ.

Κεφάλαιον β.

ΚΑτὰ τὸ πῶν οὐσίῃ καὶ πῶν φύσιν ζητη-
 τέον ποτέρος ἐχθ' ἡμετέρον ἐν ταῖς δια-
 πορήμασι ἐπιλυθῶμεν, τί τὸ ἐν ὅτι, καὶ πῶς
 δεῖ ἀπὸ τῶ αὐτῶ λαβεῖν ποτέρον ὡς οὐσίῃς
 πῶς οὐσίῃς αὐτῶ τῶ ἐνὸς κατέσθ' οὐ τε Πυ-
 θαγόρειοι φασὶ ποτέρον, καὶ Πλάτων ὕπε-
 ρον ἢ μέλλον ὑποκειμένη τις φύσις καὶ πῶς δεῖ
 γνωριμώτερος λεχθῶμεν, καὶ μέλλον, ὡς ἄρ'
 οἱ ἀπὸ φύσεως. ἐκείτων μὲν γὰρ, ὁ μὲν περὶ φι-
 λίας εἰνάμ φησι τὸ ἐν, ὁ δὲ ἀέρον, ὁ δὲ τὸ ἀπει-
 ρον. ἐῖ καὶ μὴ ἐν ἢ κατέσθ' οὐκ αὐτὸν οὐσίῃ
 ἔῃ, κατέσθ' ἐν ταῖς ἀπὸ οὐσίῃς, καὶ τοῖς ἀπὸ
 τῶ ὄντος εἰρηται λόγους, οὐδὲ αὐτὸ τῷ τοῦ εἴσα,
 ὡς ἐν π' παρὰ τὰ πολλὰ διωκτῶν ἔῃ (κατὸν
 γὰρ) ἀλλ' ἢ κατεργασίῃ μόνον, δηλον ὡς οὐ-
 δεῖ τὸ ἐν. τὸ γὰρ ὄν, καὶ τὸ ἐν κατέσθ' κατεργασί-
 ται μέγιστα πάντων. ὡς οὐτὰ τὰ γήρει φύσεως
 πινές καὶ οὐσίῃς χωρισταὶ ἢ δὲ ἄλλων εἰσὶν. ἔτε
 τὸ ἐν γήρει ἐνδέχεται ἔῃ) διὰ τὰς αὐτὰς αἰ-
 τίῃς, δεῖ ὡς ἄρ' οὐδὲ τὸ ὄν, οὐδὲ πῶν οὐσίῃς. ἔ-
 τι δὲ ὁμοίως ὅπῃ πάντων ἀναγκαστῶν ἐχθ' ἡμέ-
 ρων τῷ ἰσχυρῶς τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν. ὡς ἐπὶ ἄρ' ἐν
 τοῖς ποιῶσι δεῖ π' τὸ ἐν καὶ τις φύσις, ὁμοίως
 ἔῃ καὶ τὸς ποσῶσι, δηλον ὅπ' καὶ ὅλας ζητη-
 τέον π' τὸ ἐν, ὡς ἄρ' καὶ π' τὸ ὄν. ὡς οὐκ ἔχοντῶν
 ὅπ' τῷ τοῦ αὐτοῦ ἢ φύσις αὐτῶ. ἀλλὰ μὲν ἐν γε-
 γράμμεσθ' ὅτι τὸ ἐν γεγάμ, δεῖ τὸ λευκόν εἰ-
 τα τὰ ἄλλα ἐν τοῦτον καὶ τῶ μέλαρος φαίνε-
 γηγύμενα. τὸ δὲ μέλαρ, σέρισσι λευκῶς, ὡς
 ἄρ' καὶ φωτὸς σκότος. τῷ το δὲ ἐστὶ σέρισσι φω-
 τὸς. ὡς εἰ τὰ ὄντα ἢ γεγάμτα, ἢ ἀπ' ἀριθ-
 μὸς π' τὰ ὄντα. ἀλλὰ πῶν; δηλον δὲ ὅπ'
 γεγάμτων καὶ τὸ ἐν ἢ ἀπ' τὸ ἐν, δεῖ τὸ λευκόν.

A nam sumus, eoque toties nobis cubitali^s
 mensura admota est. Protagoras autem
 hominem ait mensuram esse cunctorum;
 perinde ac si scientem, aut sentientem di-
 ceret. Istos autem, quia habent, ille qui-
 dem scientiam, hic vero sensum, quæ di-
 cimus obiectorum mensuras esse. nihil ita-
 que dicentes, superfluum aliquid dicere
 videntur. Quod itaque vni esse (maximè
 secundum nomen, quod determinat)
 mensura quædam est, maximè propriè
 quantitatis, deinde qualitatis, manifestum
 est. Tale autem erit, si hoc quidem secun-
 dum quantitatem, hoc verò secundum
 qualitatem indiuisibile sit. Quare vnum,
 aut simpliciter, aut prout est vnum, indi-
 uisibile est.

CAPVT II.

SECUNDUM substantiam autem, & natu-
 ram, quonam modo se habeat, qua-
 rendum est: quemadmodum in dubita-
 tionibus tractauimus, quidnam vnum sit,
 & quomodo de eo opinari oporteat: vtrū
 ut ipsum vnum, substantia sit, quemadmo-
 dum Pythagorici dixerunt prius, & Plato
 posterius: nam magis aliqua subiicitur natu-
 ra, & quo modo oporteat notius dici, &
 an magis, sicuti physici. Illorum enim qui-
 dam, amicitiam ipsum vnum ait esse, qui-
 dam aerem, quidam infinitum. Si autem
 nihil vniuersalium possibile est substanti-
 am esse, quemadmodum in sermonibus
 de substantia, & de ente habitis dictum
 est, nec hoc ipsum vni vnum quid præter
 multa, substantiam esse possibile est, (com-
 mune nanque) sed ut prædicatio solum,
 patet, quod nec ipsum vnum. Ens enim,
 & vnum, & vniuersaliter maximè de om-
 nibus prædicatur. Quare neque genera,
 naturæ quædam: & substantiæ à cæteris
 separabiles sunt: nec ipsum vnum, genus
 contingit esse: neque substantiam, pro-
 pter easdem causas, propter quas nec ens.
 Adhuc autem similiter in omnibus neces-
 se est se habere. Dicuntur autem equali-
 ter, ens & vnum. Quare cum in qualitati-
 bus sit aliquod ipsum vnum, & aliqua natu-
 ra, similiter autem & in quantitativibus:
 manifestū est, quod omnino quaerendum
 est, quidnam vnum sit, sicuti quid ens, tan-
 quā non sufficiens sit, quod hoc ipsum eius
 natura sit. At verò in coloribus, est vnus
 color, vniuersa, albi: deinde alij ex hoc & ni-
 gro fieri videtur. Nigrū autē, priuatio albi
 est, sicuti tenebræ lucis: hæ autē, lucis pri-
 uatio sunt. Quare si entia colores essent,
 aliquis perfectō numerus entia essent, sed
 vnū esset vniuersa, aliquid vnum, vniuersa album.